

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
słp. 12.

N^{ER} 116.

Pojedynczy numer na wolno-
wym papierze gr. 10.

WTOREK DNIA 24 MAJA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień godzina	Barometr na 05 s.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
23. 7	27 5, 598	+14. 1	+ 7,7	połud. ws. mocny	pogoda z szmur:	
12	„ 5, 336	+19. 9	+10,9	„ „	Pochmurno	
8	„ 5, 276	+20. 0	+11,0	„ „	„ „	
9	„ 5, 366	+14. 0	+ 8,0	wschodni mocny	pogoda z szmur:	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Dnia 22 b. m. przejechał przez miasto nasze z Szwacaryi do Warszawy P. Zeltner, syn przyjaciela ś. p. Kościuszki. Ten sam, który prosił miasta Warszawy, aby mu dziecię do chrztu trzymało.

Dziś wyszedł 4ty Ner Tandeciarza; nabyć go można w kantorze gazety krakowskiéy i w sklepie JP. Kocha; — cena gr. 5.

WARSZAWA 20 MAJA.

Izba Senatorska i Izba Poselska.

Izba Senatorska i Izba Poselska stósownie do przedstawionego Im przez Kommissyę Seymowe projektu, i po wysłuchaniu tychże Kommissy pragnąc aby wszystkie części dawnego Królestwa Polskiego przemocą samodzięrców rossyjskich niegdyś uiarzmione, a teraz iarzmo to bądź same bądź za pomocą oręża bratniego zrzuciające, iak nayrychleý przez Re-
prezentantów swoich miały udział w obecnych naradach, o dobro wspólneý Oyczyzny; pragnąc zaprowadzić iednostayność w sposobie i liczbie wybieranych Re-
prezentantów i

zastąpić w tym braci naszych, którzy dla odległości i przecięcia związków porozumieć się sami w téy mierze nie mogą: nie przesądzać iednak bynaymnieý względem przyszłego składu obu izb, ilości Re-
prezentantów, sposobu i warunku ich wyboru, co wszystko dopiero za porozumieniem się z Re-
prezentantami ziem wyswobodzonych, przez prawo w sposób stały nadal oznaczone będzie, po-
stanowiły to temczasowe prawo, wedle któ-
rego na ten raz Re-
prezentanci prowincy oswobodzonych, z obecnym Seymem połączą się.

Art. 1. Podział na Gubernie i powiaty zachowuje się temczasowo, z zastrzeżeniem, że Gubernie nazywać się będą Woiewództwami.

Art. 2. Senat poda Kandydatów do składu swojego, z Metropolitów, Arcy-Biskupów, lub Biskupów, wszelkich wyznań Chrześciańskich, tudzież nayznamienitszych Obywateli tych Woiewództw, które się w części lub całości do sprawy powszechnéy przyłączą; a izby połączone wyborem swoim w stósunku, iaki jest Senatu do izby poselskiéy przepi-
sany, Senat uzupełnia.

Art. 3. Do izby poselskiej wybrani będą Posłowie po jednym z każdego Powiatu i Deputowani po jednym z miast Guberskich, czyli Woiewódzkich. Miasto zaś Włno ma prawo wybrania trzech Deputowanych. Względem przypuszczania innych miast lub gmin do prawa wybierania Deputowanych, lub połączenia kilku miast w tym celu, Rząd Narodowy na ten jeden raz postanowi.

Art. 4. Na seymikach powiatowych mają prawo głosować wszyscy Obywatele, Szlachta własność ziemską kollokacją lub zastawę posiadająca, pełnoletni, podług praw Statutu Litewskiego, jakiego bądź wyznania. Na zgromadzeniach miejskich lub gminnych mają prawo głosować lat 21 najmniey mający, mieszkańcy wyznań Chrześcijańskich lub Machometanńskiego następujący: Obywatele miast albo gmin własność nieruchomą posiadający, Duchowieństwo Swieckie, Kupcy podatek giełdowy płacący, Doktorowie wszelkich fakultetów, Professorowie, Nauczyciele, Adwokaci, Patronowie, Artysci, Rękodzielnicy i Maystrowie kilku przynajmniey czeladzi utrzymujący, czynszownicy stałe czynsze opłacający.

Art. 5. Seymiki szlacheckie odbędą się osobno dla każdego Powiatu w mieście powiatowem lub pierwszego z urzędu Urzędników powiatowych, wrazie zaś ich nieobecności pod przewodnictwem Obywatela powiatu tego, przez Rząd mianowanego.

Zgromadzenia miejskie i gminne odbędą się również w mieście które Deputowanego wybiera, lub w miejscu przez Rząd wskazanem pod prezydencją osoby od Rządu mianowanej. Obowiązkiem Prezydującego tak na Seymiku jak zgromadzeniu, jest zawiadomić mających prawo głosowania o dniu i celu zebrania.

Art. 6. Pierwszą czynnością zebranego Seymiku będzie, spisanie i podpisanie przez wszystkich obecnych we dwóch exemplarzach aktu przystąpienia do powstania Królestwa

Polskiego, z których jeden pozostanie przy prezydującym, drugi Senatowi Polskiemu przesłany będzie, poczem przystąpi Seymik do wybrania większością głosów Posła na Seym z obywateli krajowych prawo głosowania, własność gruntową gdziekolwiek, i lat 30 mającego. Do tęg czynności przybierze Marszałek Seymiku do pomocy dwóch Obywateli, 3go wezwie na Sekretarza, a spisawszy protokół Seymiku i świadectwo wyboru na Posła we 2ch exemplarzach, jeden przy sobie zostawi, 2gi odda wybranemu, który niezwłocznie na Seym przybędzie.

Art. 7. Podobnie odbędą się zgromadzenia miast mających prawo wysłania Deputowanych; wybrany na nich bydź może każdy, gdziekolwiek prawo głosowania i własność nieruchomą posiadający i 30 lat wieku mający.

Art. 8. Senat o ważności Seymików stanowić będzie podług przepisów obecnego prawa; wrazie zaś gdyby wybory nastąpiły gdzie przed dośściem niniejszey uchwały, względem ważności onych wyrzeknie, trzymając się iedynie przepisów artykułu 3 i 4go tegoż prawa.

Na posiedzeniu izby senatorskiej dnia 18 b. m., dano głos posłowi Wartskiemu Bonawenturze Niemojowskiemu, który przemówił w tych wyrazach:

“W protokółach posiedzenia izb połączonych z dnia 13 b. m. wyczytałem zarzut przez JW. deput. Dembowskiego mi uczyniony, i przez JW. Malachowskiego poparty, iakobym pragnął, tylko Polski, według traktatu wiedeńskiego. — Szanowni kolledzy, którzy tak szlachetnie w obronie nieobecnego przemówili, niech raczą moje nayszczelnsze przyjąć podziękowanie: ja zaś w odpowiedzi, pozwolę sobie tylko kilka słów, o tworzący się, jak się zdaie oppozycyi, przeciwko terażniejszemu rządowi i tego ministrom, powiedzieć. — W krajach konstytucyynie rządzonych, oppe-

zycya jest zaiste potrzebna: jest ona strażniczką praw narodu, i przyaciółką ostrzegającą rząd o zбочeniach z drogi przepisanej. Kiedy władza zaczyna wdzierać się w atrybucye, do niej nie należące, opozycya podważa swoją baczność: kiedy gwałci prawa fundamentalne, na których są swobody narodu oparte, opozycya stawia w ochronie tych praw, i toczy walkę na śmierć, dopóki praw swych nieodzyska.

“Ta droga postępowała opozycya, przeciwko rządowi upadłemu. Nietylko w izbach, lecz przez wszystkie sposoby, starała się rozszerzać w narodzie ducha niepodległości, i w miarę wzmagającego się despotyzmu, wzmocniała się w opinii współobywateli, i przygotowała rewolucyę, która byłaby się skończyła, tak jak ostatnia we Włoszech, gdyby waleczna młodzież, co ducha czasu pojęła, dając pierwsze do powstania hasło, nie była na współdziałanie całego narodu rachowała.

“Opozycya więc pierwiastkowa reprezentacyi narodu, przygotowała rewolucyę, lecz tę samą grać rolę, pod rządem, tej wpływek będącym, jest albo obłudą, albo ornamiem. Ponieważ przez poniżenie w opinii publicznej, ówczasowego rządu, osłabieniem go, i uczyniwszy mu dalszą eksystencyę niepodobną, przygotowaliśmy jednę rewolucyę, mogliśmy, idąc tą samą drogą, przysposobić drugą. Gdyby przeciwko rządowi z tej nowej rewolucyi wynikłemu, nowa się utworzyła opozycya, po tej nastąpiłaby nowa rewolucya, i tak dalej: tak, iż rewolucya, która z swęj natury jest tylko wyjątkiem od reguły, stałaby się samą regułą. Zresztą, biorąc niedowiarstwo za zasadę, i niestałość za cel, niewiem który naród najmocniejszy konstytucyjny, mógłby się długo, jako naród utrzymać. Wojna, powietrze i głód, byłyby znośniejsze, gdyż są na tę klęski lekarstwa, lecz nie masz żadnego, na manię niszczenia.

W tém położeniu, według zdania mego, stanęłaby opozycya przeciw teraźniejszemu rządowi, gdyby dla manii tylko niszczenia, bez żadnych usprawiedliwionych pobudek, budzeniem nieufności, krępowała czynności rządu.

“Lecz co najbardziej bystrego dostrzegacza przyczyn politycznych wypadków zastanowić powinno, to jest: że zawiązująca się opozycya, nie składa się z tych elementów, jakie ją na sejmie 1830 reprezentowały. Wówczas wprawdzie, za oddaniem pod sąd księcia Lubckiego, zaledwie tylko dwanaście głosów się znalazło, lecz cała opozycya uznawała karygodność jego: a teraz słyszymy już nawet pochwały tegoż i zarzuty rządowi czynione, że marnotrawi zasoby, które *Lubcki* przysposobił. Ta okoliczność winna tu koniecznie być wyjaśniona, inaczey podałaby całą rewolucyę w wątpliwość i byłaby w sprzeczności z manifestem, którym usprawiedliwiliśmy powstanie nasze. Tęby więc prawdą być miało, iż jeszcze winni jesteśmy Moskałom jakowąś wdzięczność? Przyszłuy w krótkości karierę finansową księcia Lubckiego w Polsce, a przekonamy się o istocie rzeczy.

“*Xiążę Lubcki*, zwyczajem lekarzy szarlatanów, co dla większego honoraryum, zwiększając niebezpieczeństwo pacjenta, zaraz po obęciu urzędowania, tak okropny obraz stanu finansow naszych skreślił, iż cesarz *Alexander*, wydał do mieszkańców odezwę, zagrożając wcieleniem nas do swego imperyum, jeżeli niezaradzimy brakowi skarbu, tak abyśmy sami z funduszow naszych utrzymać się mogli. Każdy człowiek rozsądny poznał się na kuglarstwie ministra dworaka, i oczekiwał jakich ofiar po nim wymagać będą: tymczasem zażądano tylko antycypacyi kilkumiesięcznej podatku, i cała owa wielka crisis przeminięła. Taki był wstęp na scenę, z której aż do dnia 29 listopada, nawet jeszcze do 10 grudnia, dnia wyjazdu jego do *Petero-*

burga, tak ważną grał rolę książę *Lubecki*. Po takim wstępie, należało się spodziewać, iż nowy minister skarbu, jako wytrawiony finansista, rozpozna wszystkie dochodów skarbowych źródła, i ułoży plan do udoskonalenia systematu naszego finansowego: lecz bynajmniej, w ciągu całej administracji, oprócz zaprowadzenia obrzydzonych monopolów, najmniejszego niezrobił kroku, aby dochody z większą korzyścią dla skarbu, ze względu na proporcjonalne pociągnięcie wszystkich mieszkańców do opłat urzędów.

„Znalazłszy przy obciążeniu administracji skarbu, dowody pretensy, mieszkańców dawniej pod Panowaniem Prus i Austrii zostających, a z drugiej strony, pretensye mieszkańców księstwa Warszawskiego, do rządu ówczesnego, umyślił pierwsze na skarb zagarnąć, a za drugie rachunkami się wykwitować. Oto jest główna operacja finansowa, która go przez cały czas urzędowania jego zajmowała. Ułożywszy się z dworami Berlińskim i Wiedeńskim, gdy interessenci zgłosili się o swe należności, ustanowił komisyya, która według jego przepisów postępując, likwidacye częstokroć o dwie trzecie zmoderowała; lecz nie dosyć na tém, rozumiałby kto, że te zmoderowane pretensye, wypłacone zostały; bynajmniej: wystawione obligi, których kurs na 35 za 100 ustanowiono, i nabywając takowe od posiadaczy, tym sposobem ledwie 9ta część tego, co dwory wypłaciły, interesantom oddano. Celem wykwitowania się z pretensy mieszkańców księstwa Warszawskiego zaczęto szperać po aktach byłych rządów: austriackiego, pruskiego i księstwa warszawskiego od r. 1805, zaległości jakiegokolwiek bądź rodzaju; między innymi nawet, co dla osobliwości wyszczególnię, za zastępców i szeregowych w r. 1806 do powstania przeciw Moskalom i Prusakom niedostawionych, i takowe jedностronnie ułożywszy, zniewalano do kompensowania za należności mieszkańców niezaprzeczono, z zagrożeniem, iż jeżeli w części nie pokwitują z mianych do skarbu pretensy, także swoje w całości wykwiwać będzie. Tym sposobem nagromadził ów wielki finansista do 100 milionów złotych, nie rachując w to piętnastoletnich procentów, które się mieszkańcom należały: a nacóż te pieniądze obrócone zostały? na gratyfikacye dla urzędników despotyzmu, na policyę tajną, na wię-

zienia, na dodatkowe pensye dla faworytów, do osób nie do urzędu przywiązane, na niepotrzebne i kosztowne gmachy, na źle wyrachowane spekulacye górnicze; słowem, gdy izby każą sobie z tych ogromnych kapitałów rachunek zdać, przekonają się, że zmarnotrawione zostały. (Dokończenie jutro.)

W Ostrołęce dostały się w moc naszą magazyny, kassa z kilkunastu tysiącami złp. kilka statków z żywnością, i kilka set jeńców. Nur (nad Bugiem) jest także zajęty przez nasze wojsko; pod Nurem miał zginąć kapitan *Skarszewski* z 5 pułku strzelców konnych. — Oddział wojska z Ostrołęki stanął pod Łomżą.

(W téj chwili rozchodzi się wiadomość że Łomża zajęta, że blisko 3000 Rosyan dostało się w niewolę, i że oddziały nasze dalej ruszyły ku Stawiskom. — (Nie ma o tem żadnej urzędowej wiadomości.)

Magazyny żywności prowadzone w górę Wisłą do Torunia, zaczęli Rosyjanie łądem przez Prussy wywozić, a dalej przez Myszeniec i Kolno ku swemu wojsku. Przez zajęcie Ostrołęki. źródło to zaopatrzenia się z Pruss, zostało zatamowane.

Opatrzność Najwyższa wspiera przedsięwzięcia Braci naszych na Zmudzi i Litwie. — List z Kłajpedy pisany dnia 11 b. m. zamieszczony w gazecie Rządowej Pruskiej powiada: „Wczoraj zaszła bitwa pod Krozani i Dorbianami między wojskiem rossyjskiem i Litewskiem. Pod Krozani stało tylko 500 Zmudzynów obozem; uderzyło na nich 80 do 100 ludzi jazdy rossyjskiej z 1 działem i przymusiło do odwrotu. Natomiast bardzo była zacięta walka pod Dorbianami, gdzie było do 9000 powstańców. Wypadek téj walki dotąd niewiadomy, mówią jednakże iż powstańcy utrzymali pole bitwy, a wojsko rossyjskie cofnęło się na swoje stanowisko. Na gościńcu za Smolnikami aż Iurborga nie zaszło nic ważnego.”

Z placu bitwy, z powodu znacznej odległości od stolicy, niemieliśmy dotąd żadnego urzędowego wiadomienia.

Generał *Dwernicki* miał dostać własnoręczne wezwanie N. Cesarza Austriackiego; aby zechciał widzieć się z nim w Wiedniu.

Do rządu tymczasowego, przeznaczonego tak skawie dla Polski przez cesarza *Mikołaja*, należą z Polaków: *Tęgoborski*, były generał *Kossacki* i *Fryderyk hr. Skarbek*.

(Z Gazet Warszawskich.)